

בש"פ 5606/22 - מיכאל ברמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5606/22

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המבקש:

מיכאל ברמן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בתת"ע 8704-08-22 מבית משפט לתעבורה באילת לבית משפט לתעבורה בתל אביב-יפו.

2. כעולה מהבקשה ומנספחיה, כתב האישום מייחס למבקש עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות), בגין נהיגה ברכב בדרך שאינה עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות 145 קמ"ש, העולה על מהירות 90 קמ"ש הרשומה בתמרור, בכביש 90 מצפון לדרום ביום 3.8.3033 בשעה 08:10. ההקראה בתיק נקבעה ליום 15.9.2022 בשעה 09:30.

3. בבקשה נטען כי המבקש נהג במהירות מעל המהירות המותרת, אך לא במהירות אשר נחזתה במכשיר הדבורה. עוד נטען כי העברת התיק תקל על המבקש מאחר שיש לו קושי לנסוע לאילת וחזרה ממנה על מנת להתייצב בבית המשפט, שכן הדבר יאלץ אותו להיעדר מיום עבודה מלא וכן לשאת בהוצאות נוספות.

4. לאחר שקילת הטענות בבקשה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. מן הבקשה עולה כי המבקש כופר בעובדות שבכתב האישום, ובמצב כזה נדרש שיתקיימו נסיבות חריגות על מנת להביא להעברת מקום הדיון, כגון מצב רפואי קשה שלא מאפשר התניידות או יעילות משמעותית בהעברת התיק – נסיבות שאינן בנמצא בענייננו (ראו, למשל, בבש"פ 1375/21 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל, פס' 6 לפסק דינו של השופט א' שטיין (1.3.2021)).

זאת ועוד, הדוח ניתן בגין נהיגה באזור אילת, כאשר המבקש הגיע לשם עם מכוניתו. מאחר שהמבקש כופר בעובדות שבכתב האישום, נדרשת עדותו של שוטר תעבורה מאילת בדיון בבית המשפט. שיקול זה גובר בנסיבות העניין על טענת המבקש כי משיקולי נוחות אישיים שלו יש לקיים את הדיון דווקא בבית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו (ראו, למשל, בבש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל, פס' 10 לפסק דינו של השופט א' שטיין (12.9.2018)).

5. בהתחשב בכך שלא נדרשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ב' באלול התשפ"ב (29.8.2022).

ש ו פ ט ת